

Anmeldelse om begaaede Overtrædelser af Kvalifikationslovgivningen, har dette sin naturlige Grund dels i at Retsager derom nu have Stemningen imod sig, dels deri at saadanne Anmeldelser ere udfatte for at blive udlagte som begrundede i Lægernes pekuniære Interesser; anderledes stiller Sagen sig dertimod, naar eventuelt hin Stemning efter det Ovenanførte maa antages at blive en anden, og naar Lægerne efter Lægevirksomhedens betingede Frigivelse fremtræde ikke som de, der paaanke Udøvelse af uberettiget Lægevirksomhed som et Indgreb i deres Eneret, men som de, der efter Embedspligt paatale uforsvarlige Handlinger, der maa antages at have paaført Andre Skade, eller Krænkelser af Bestemmelser, som det er anseet nødvendigt at foreskrive for at værne om Borgernes og Samfundets Sikkerhed.

Det Kongelige Sundhedskollegium har imidlertid ved Siden af den ovenomhandlede mere almindelige Tvivl tillige henledet Opmærksomheden paa eller udtalt sig om forffjellige Enkeltheder ved Sagens Ordning paa den af Ministeriet paa-tænkte Maade. Det vil dog ikke være nødvendigt her at gaa nærmere ind paa disse Enkeltheder, med Hensyn til hvilke det oprindelige Lovforslag paa flere Punkter er bleven noget modificeret eller omredigeret; kun et enkelt Punkt turde det være rettest at gjøre til Gjenstand for en nærmere Dmtale, det nemlig, som angaar det saare vigtige Spørgsmaal om de paaagjældende Personers Forhold til Apothekervæsenet saavel som til Lovgivningen om Gifstoffer. Paa den ene Side kunde det i denne Henseende synes ikke ganske uden Tvivl at gjøres gjældende, at naar man overhovedet vil indrømme visse Personer Afgang til at udøve Lægevirksomhed, er det i og for sig følgerigtigt ikke at affjære dem fra Afdgangen til de Midler, hvorved de alene tro sig i Stand til at øve deres Kunst; det kunde derfor synes, at de omhandlede Personer i Forhold til Apothekervæsenet og Gifstovgivningen burde stilles ganske paa samme Maade som de autoriserede Læger, saa at deres Ordinationer skulde efterkommes af Apothekerne i samme Omfang, men selvfølgelig ogsaa under de samme Begrænsninger som Tilfældet

er med autoriserede Læger. Paa den anden Side kan man imidlertid ikke lufte Diet for de overordentlig store Betæneligheder, der ville være forbundne med at stille Gifstoffer og andre stærkt virkende Midler til Raadighed for Personer, der ikke med nogen Sikkerhed kunne forudsættes at være i Besiddelse af de fornødne Kundskaber og andre betryggende Egenstaber, og man vilde derfor ganske vist udsætte sig for et stort Ansvar ved at frigive Benyttelsen af Midler, hvis urigtige Brug vilde kunne medføre de forfærdeligste Følger for Individet og Samfundet. Enten maatte man derfor formentlig gaa den Vej, som de tidligere Rigsdagen foreliggende Lovforslag ere indslaaede paa, nemlig at forbyde de uexaminede Personer, der give sig af med at øve Lægevirksomhed, i deres Kure at benytte Lægemidler, som det ikke er tilladt Apothekerne at udlevere til Alle og Enhver, eller ogsaa maatte der i alt Fald gjøres Indskrænkninger i disse Personers Afgang til at erholde visse af hine Midler, og en særegen Kontrol føres med den Maade, hvorpaa de anvendes. Med Hensyn hertil opfordrede Justitsministeriet Sundhedskollegiet til særligt at udtale sig, om det ikke rettest burde formenes de omhandlede Personer at erholde udleveret fra Apothekerne Chloroform og andre lignende Midler, eller i alt Fald forbydes dem at benytte slige Midler til Fremkaldelse af universel Bedøvelse, og om der dernæst ikke maatte være Grund til at udelukke dem fra Afdgangen til at erholde eller foreskrive visse bestemte Midler, af hvilke særlige Misbrug lade sig befrygte, eller dog til at stille snævrere Grændser for deres Afgang til disse eller i alt Fald undergive denne en særegen Kontrol. I sidstnævnte Henseende kunde der efter Justitsministeriets Formening blive Spørgsmaal om at betinge, at visse Midler kun maatte udleveres i visse for den enkelte Recept begrænsede Doser, eller om at paalægge Apothekerne, naar visse Midler begjæredes udleverede efter en af de paaagjældende Personer udfærdiget Recept, da at give Embedslægen eller den nærmest boende private autoriserede Læge Underretning derom, eller at fastsætte, at visse Midler kun maatte udleveres mod Recept in duplo, af hvilke det ene Exemplar uge- eller